

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

den 28 november 2019*

”Ekonomisk och monetär union – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Gemensam resolutionsfond (SRF) – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut avseende förhandsbidragen för år 2016 – Talan om ogiltigförklaring – Direkt och personligen berörd – Upptagande till sakprövning – Väsentliga formföreskrifter – Bestyrkande av beslutet – Förfarandet för antagande av beslutet”

I mål T-323/16,

Banco Cooperativo Español, SA Madrid, (Spanien) företrädd av advokaterna D. Sarmiento Ramírez-Escudero och J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain)

sökande,

mot

Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), företrädd av advokaterna F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, B. Meyring, S. Schelo, T. Klusch och S. Ianc,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av J. Rius, A. Steiblyté och K.-P. Wojcik, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av SRB:s beslut av den 15 april 2016, i verkställande session, avseende förhandsbidragen för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2016/06), i den del det avser sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden A.M. Collins samt domarna M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (referent) och G. De Baere,

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

efter det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 27 februari 2019,

* Rättegångsspråk: spanska.

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Förevarande mål avser den andra pelaren i bankunionen, som rör den gemensamma resolutionsmekanism som uppställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1). Inrättandet av den gemensamma resolutionsmekanismen har till syfte att stärka integreringen av regelverket för resolution i de medlemsstater som har euro som valuta och i de medlemsstater som inte ingår i euroområdet och som väljer att delta i den gemensamma tillsynsmekanismen (nedan kallade de deltagande medlemsstaterna).
- 2 Mer specifikt rör detta mål den gemensamma resolutionsfonden (SRF) som införts genom artikel 67.1 i förordning nr 806/2014. SRF finansieras genom de bidrag som på nationell nivå uppbärs från instituten, bland annat i form av förhandsbidrag i enlighet med artikel 67.4 i samma förordning. Enligt artikel 3.1 led 13 i nämnda förordning avses med institut ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 2 c i samma förordning. Förhandsbidragen överförs på EU-nivå till SRF i enlighet med det avtal om överföring av och ömsesidighet för förhandsbidrag till SRF som undertecknats i Bryssel den 21 maj 2014 (nedan kallat överföringsavtalet).
- 3 I artikel 70 i förordning nr 806/2014, som har rubriken ”Förhandsbidrag”, föreskrivs följande:

”1. De enskilda bidragen från varje institut ska samlas in minst en gång per år och ska beräknas i proportion till beloppet av samma instituts skulder (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar, som andel av de sammanlagda skulderna (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar från alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier.

2. Nämnden ska varje år, efter att ha hört ECB eller den nationella behöriga myndigheten, och i nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna, beräkna de enskilda bidragen för att säkerställa att de bidrag som ska betalas in av alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier inte överstiger 12,5 % av målnivån.

Varje år ska beräkningen av de enskilda institutens bidrag baseras på

- a) ett fast bidrag, som ska vara proportionellt mot beloppet för ett instituts skulder, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, i förhållande till de totala skulderna, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, för alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier, och
- b) ett riskjusterat bidrag, som ska baseras på de kriterier som fastställs i artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, med beaktande av proportionalitetsprincipen, utan att skapa snedvridningar mellan bankstrukturerna i medlemsstaterna.

Förhållandet mellan det fasta bidraget och det riskjusterade bidraget ska beakta en balanserad fördelning av bidragen mellan olika typer av banker.

Under inga omständigheter får det sammanlagda beloppet av de enskilda bidragen från alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier, beräknat enligt leden a och b, på årsbasis överstiga 12,5 % av målnivån.

...

6. De delegerade akter som specificerar begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil som antagits av kommissionen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ska tillämpas.

7. Rådet ska, på förslag från kommissionen, inom ramen för de delegerade akter som avses i punkt 6, anta genomförandeakter för att fastställa genomförandevillkoren för punkterna 1, 2 och 3 och i synnerhet med avseende på följande:

a) Tillämpningen av metoden för att beräkna de enskilda bidragen.

b) De praktiska metoderna för att koppla de riskfaktorer som specificeras i de delegerade akterna till instituten.”

4 Förordning nr 806/2014 har med avseende på förhandsbidragen kompletterats genom rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av förordning nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

5 I förordning nr 806/2014 och genomförandeförordning 2015/81 hänvisas dessutom till vissa bestämmelser i två andra rättsakter, dels

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190), dels

– kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

6 Den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) har inrättats som en av unionens byråer (artikel 42 i förordning nr 806/2014). Den består av bland annat en plenarsession och en verkställande session (artikel 43.5 i förordning nr 806/2014). SRB:s verkställande session fattar alla beslut för att genomföra denna förordning, om inget annat anges i nämnda förordning (artikel 54.1 b i förordning nr 806/2014).

7 Genom beslut av den 29 april 2015 (SRB/PS/2015/8) antog SRB i plenarsession förfarandereglerna för SRB i verkställande session (nedan kallade förfarandereglerna).

8 I artikel 9.1–9.3 i förfarandereglerna föreskrivs följande:

”1. Beslut får även fattas genom skriftligt förfarande, såvida inte minst två ledamöter i den verkställande sessionen, vilka omnämns i artikel 3.1, som deltar i det skriftliga förfarandet, motsätter sig detta inom 48 timmar efter det skriftliga förfarandet. I så fall ska frågan upptas på dagordningen för nästa verkställande session.

2. Det skriftliga förfarandet kräver normalt minst fem arbetsdagar för att varje medlem av sessionen ska kunna behandla det. Om brådskande åtgärder krävs, kan ordföranden fastställa en kortare period för att fatta ett beslut genom konsensus (avsaknad av invändningar). Anledningen varför perioden har förkortats ska anges.

3. Om konsensus inte kan uppnås genom ett skriftligt förfarande, kan ordföranden inleda ett normalt röstningsförfarande i enlighet med artikel 8.”

Bakgrund till tvisten

- 9 Sökanden, Banco Cooperativo Español, SA, är ett kreditinstitut som är etablerat i en deltagande medlemsstat.
- 10 Den 11 december 2015 tillställde Fondo de reestructuración Ordenada Bancaria (Fonden för ordnad omstrukturering av banker), som är Spaniens nationella resolutionsmyndighet, i den mening som avses i artikel 3.1 led 3 i förordning nr 806/2014 (nedan kallad den spanska resolutionsmyndigheten), sökanden en begäran om upplysningar för beräkningen av sökandens förhandsbidrag för år 2016.
- 11 Sökanden besvarade denna begäran.
- 12 I beslut av den 15 april 2016 om förhandsbidrag till SRF för år 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) (nedan kallat det angripna beslutet) beslutade SRB, i sin verkställande session, i enlighet med artikel 54.1 b och artikel 70.2 i förordning nr 806/2014, vilket förhandsbidrag som varje institut, däribland sökanden, skulle betala för år 2016. Bilagan till detta beslut innehåller, i en tabell, beloppen för respektive förhandsbidrag för år 2016 för samtliga institut och ett antal andra rubriker, däribland rubrikerna ”Method (EA)” (euroområdesmetoden) och ”Risk adjustment factor in the EA environment” (justeringsfaktor med beaktande av riskprofilen inom euroområdet).
- 13 SRB angav att den, den 15 april 2016, hade underrättat den spanska resolutionsmyndigheten om det angripna beslutet i den del det avser auktoriserade institut inom det territorium som ligger under dess ansvarsområde.
- 14 Genom skrivelse av den 26 april 2016 underrättade den spanska resolutionsmyndigheten sökanden om vilket förhandsbidrag sökanden skulle betala, med en anmodan om att betala detta belopp till Banco de España (Spaniens centralbank) den 24 juni 2016.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 15 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 24 juni 2016. Den 6 september 2016 inkom SRB med svaromål.
- 16 Europeiska kommissionen ansökte, genom handling som inkom till tribunalens kansli den 4 oktober 2016, om att få intervensera till stöd för SRB:s yrkanden.
- 17 Ordföranden på tribunalens åttonde avdelning biföll kommissionens interventionsansökan genom beslut av den 25 oktober 2016.
- 18 Tribunalen anmodade, som en första åtgärd för processledning, som antogs den 9 oktober 2017 i enlighet med artikel 89 i tribunalens rättegångsregler, SRB att inkomma med en fullständig kopia av originalet av det angripna beslutet, inbegripet bilagan till detsamma.

- 19 I en handling av den 26 oktober 2017 angav SRB att den inte kunde verkställa den åtgärd för processledning som antogs den 9 oktober 2017 och angav bland annat att uppgifterna i bilagan till det angripna beslutet var konfidentiella.
- 20 Genom beslut om åtgärder för processledning av den 14 december 2017 (nedan kallat det första beslutet) förpliktade tribunalen – med stöd av dels artikel 24 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, dels artikel 91 b, artikel 92.3 och artikel 103 i rättegångsreglerna – SRB att inge en icke-konfidentiell respektive en konfidentiell version av en fullständig kopia av det angripna beslutet i original, inklusive bilagan till detta beslut.
- 21 SRB svarade på det första beslutet den 15 januari 2018 och ingav, i icke-konfidentiell och konfidentiell version, två handlingar: Dessa består av, för det första, vad gäller texten i det angripna beslutet, av en handling på två sidor som inskannats till PDF-format från ett undertecknat pappersdokument, och, för det andra, av en handling i PDF-format avseende datafiler, vilken utgör bilagan till det angripna beslutet.
- 22 Med beaktande av SRB:s svar på det första beslutet antog tribunalen den 12 mars 2018 en andra åtgärd för processledning och anmodade SRB att, för det första, förtydliga formatet för bilagan vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet, för det andra, att, för det fall denna bilaga lämnats in i digital form, förklara och tillhandahålla alla nödvändiga tekniska uppgifter för att bevisa att den PDF-version av digitala data som ingetts till tribunalen motsvarar det som faktiskt hade angetts när beslutet undertecknades och antogs av SRB i verkställande session, vid dess sammanträde den 15 april 2016, och, för det tredje, att yttra sig angående det angripna beslutets rättsliga existens och om iakttagandet av väsentliga formföreskrifter.
- 23 SRB svarade på den andra åtgärden för processledning genom skrivelse av den 27 mars 2018. Vad avser den andra begäran som nämns i punkt 22 ovan har SRB angett att den inte kan efterfölja denna begäran på grund av att vissa handlingar som den anmodats att inge är konfidentiella. SRB begärde vidare att det skulle beslutas om en åtgärd för bevisupptagning.
- 24 Den 2 maj 2018 antog tribunalen ett nytt beslut om bevisupptagning i vilket SRB ålades att efterkomma den andra begäran som anges i åtgärden för processledning av den 12 mars 2018 (nedan kallat det andra beslutet).
- 25 Genom en handling av den 18 maj 2018, vilken rättats den 29 juni 2018, efterkom SRB det andra beslutet och ingav, i en konfidentiell och icke-konfidentiell version, en handling med rubriken ”Teknisk information om identifiering” samt tre e-postmeddelanden från SRB av den 13 april 2016 klockan 17.41, och den 15 april 2016 klockan 19.04 och klockan 20.06, och ett USB-minne innehållande en fil i XLSX-format och en fil i TXT-format.
- 26 Efter att ha genomfört den prövning som föreskrivs i artikel 103.1 i rättegångsreglerna avlägsnade tribunalen, genom beslut av den 13 juli 2018, de konfidentiella versionerna av de handlingar som SRB hade ingett som ett svar på det första och det andra beslutet från handlingarna i målet, med undantag för de filer i TXT-format som fanns på de USB-minnen som SRB hade gett in den 18 maj 2018 och som inte innehöll några konfidentiella uppgifter.
- 27 Dessa filer lades till handlingarna i pappersformat. Den 13 juli 2018 anmodade tribunalen, som en tredje åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, sökanden och kommissionen att inkomma med sina synpunkter på SRB:s svar på de åtgärder för processledning och bevisupptagning som avses i punkterna 8, 20, 22 och 24 ovan.
- 28 Genom handlingar av den 27 och den 30 juli 2018 inkom sökanden och kommissionen med yttranden över den tredje åtgärden för processledning.

- 29 På förslag av tribunalens åttonde avdelning beslutade tribunalen att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning i enlighet med artikel 28 i rättegångsreglerna.
- 30 Genom skrivelse av den 20 november 2018 anmodade tribunalen parterna, såsom en åtgärd för processledning, att närmare ange sina ståndpunkter i frågan huruvida SRB hade uppfyllt sin skyldighet att motivera det angripna beslutet.
- 31 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 4 december 2018.
- 32 Sökanden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna beslutet.
- 33 SRB, som i sak stöds av kommissionen, har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan
 - eller, i andra hand, ogilla den, samt
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 34 I förevarande talan om ogiltigförklaring har sökanden åberopat två grunder, varav den första avser en invändning om rättsstridighet avseende artikel 5.1 i den delegerade förordningen 2015/63 och den andra avser ogiltigförklaring, på grundval av denna invändning om rättsstridighet, av det angripna beslutet på grund av att det strider mot artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och artikel 70 i förordning nr 806/2014, tolkade mot bakgrund av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen.

Upptagande till prövning

- 35 SRB anser att talan riktar sig mot den spanska resolutionsmyndighetens rättsakt, eftersom det är denna rättsakt, och inte SRB:s beslut, som bifogats talan. SRB är inte upphovsman till den spanska resolutionsmyndighetens rättsakt. Talan mot denna rättsakt kan således inte tas upp till sakprövning.
- 36 Även om det skulle anses att talan har väckts mot SRB:s beslut, så kan den ändå inte tas upp till sakprövning, eftersom SRB:s godkännande av förhandsbidragen för år 2016 inte skapar bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, och särskilt inte ger upphov till en betalningsskyldighet. För att det ska vara fråga om en sådan skyldighet krävs det att den nationella resolutionsmyndigheten fattar ett beslut.
- 37 SRB:s beräkning av förhandsbidragen berör dessutom inte sökanden direkt, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 38 I dupliken har SRB gjort gällande att det angripna beslutet inte är riktat till sökanden. Det angripna beslutet delgavs endast de nationella resolutionsmyndigheterna, vilka därefter antog sina egna rättsakter i enlighet med det angripna beslutet och delgav de institut som står under deras tillsyn dessa rättsakter. Även om beslutet skulle ha kunnat vara bindande för den spanska resolutionsmyndigheten, så var det enligt SRB inte direkt bindande för sökanden, som inte på något sätt var mottagare av beslutet.

- 39 I motsats till vad sökanden har hävdad, innebär inte det angripna beslutet ett exakt belopp som varje institut ska betala som förhandsbidrag. Det är endast den spanska resolutionsmyndighetens rättsakt som enligt nationell rätt skapar en skyldighet för instituten att betala sina förhandsbidrag.
- 40 Förfarandet för insamling av förhandsbidrag vilar på ett nära samarbete mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna. De tillämpliga bestämmelserna ger emellertid inte något klart svar på frågan vilken domstol som har jurisdiktion när det gäller förfarandet för insamling av förhandsbidrag. De tillämpliga bestämmelserna gör det icke desto mindre möjligt att säkerställa att det är de nationella resolutionsmyndigheterna som ansvarar för att anta det slutliga beslutet om insamling av förhandsbidragen i enlighet med de principer som ligger till grund för överföringsavtalet. Av denna anledning skulle man kunna sluta sig till att lagstiftarens avsikt var att överlåta åt de nationella domstolarna att kontrollera förfarandet för insamling av förhandsbidragen. För det fall frågor angående giltigheten eller tolkningen av rättsakter som antagits av unionens institutioner eller byråer uppstår, så kan de nationella domstolarna begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.
- 41 I enlighet med detta resonemang finns det många exempel där förhandsbidragen har bestritts vid domstolar eller behöriga myndigheter på nationell nivå. Vissa nationella resolutionsmyndigheter har intagit samma ståndpunkt genom att anse att de nationella domstolarna och organen är behöriga att kontrollera de rättsakter som de har antagit inom ramen för förfarandet för insamling av förhandsbidrag.
- 42 Sökanden har bestritt SRB:s ståndpunkt och har hävdad att talan kan tas upp till sakprövning.
- 43 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får alla fysiska eller juridiska personer väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 44 Artikel 263 fjärde stycket FEUF begränsar således möjligheten för fysiska eller juridiska personer att väcka talan om ogiltigförklaring till tre kategorier av rättsakter, nämligen, för det första, rättsakter som är riktade till dem, för det andra, rättsakter som inte är riktade till dem men som direkt och personligen berör dem och, för det tredje, regleringsakter som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder (se beslut av den 10 december 2013, von Storch m.fl./ECB, T-492/12, ej publicerat, EU:T:2013:702, punkt 29 och där angiven rättspraxis).
- 45 Vad gäller villkoret i artikel 263 första stycket FEUF, framgår det av fast rättspraxis att det endast är åtgärder som har sådana bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, som utgör sådana akter och beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (se beslut av den 21 april 2016, Borde och Carbonium/kommissionen, C-279/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:297, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 46 När det gäller akter eller beslut som utarbetas i olika etapper, i synnerhet efter ett internt förfarande, kan talan dessutom väckas endast mot de åtgärder genom vilka en institution slutgiltigt fastställer sin ståndpunkt efter detta förfarande, medan talan inte kan väckas mot preliminära åtgärder vilkas syfte är att förbereda det slutliga beslutet (se beslut av den 9 mars 2016, Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl./kommissionen, T-438/15, EU:T:2016:142, punkt 20 och där angiven rättspraxis).
- 47 Det framgår dessutom av rättspraxis att när en talan om ogiltigförklaring väcks av en sökande, som inte befinner sig i en privilegierad ställning, mot en rättsakt som är riktad till någon annan, överlappar kravet att den angripna åtgärdens bindande rättsverkningar ska kunna påverka denna parts intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, villkoren i artikel 263 fjärde stycket FEUF (se beslut av den 6 mars 2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/kommissionen, C-248/12 P, ej publicerat, EU:C:2014:137, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

- 48 Det utgör härvidlag fast rättspraxis att en annan fysisk eller juridisk person än den person som ett beslut är riktat till endast kan göra gällande att denne är personligen berörd om beslutet påverkar denne på grund av vissa för denne utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer denne från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att denne individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, och dom av den 2 april 1998, Greenpeace Council m.fl./kommissionen, C-321/95 P, EU:C:1998:153, punkterna 7 och 28).
- 49 Det följer vidare av fast rättspraxis att villkoret att en fysisk eller juridisk person direkt måste beröras av det beslut som är föremål för talan endast kan anses vara uppfyllt om den ifrågasatta åtgärden har direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning och inte lämnar dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, något utrymme för skönsmässig bedömning, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen utan att några mellanliggande regler tillämpas (se dom av den 22 mars 2007, Regione Siciliana/kommissionen, C-15/06 P, EU:C:2007:183, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 50 Det framgår emellertid av rättspraxis att även om genomförandeåtgärder måste vidtas för att den omstridda rättsakten ska kunna påverka enskildas rättsliga ställning, så anses villkoret direkt berörd ändå vara uppfyllt om mottagaren åläggs skyldigheter genom rättsakten för dess genomförande och om denna mottagare automatiskt blir skyldig att anta åtgärder som påverkar sökandens rättsliga ställning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juli 2015, Federcoopesca m.fl./kommissionen, T-312/14, EU:T:2015:472, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 51 Såsom generaladvokaten Wathelet erinrat om i sitt förslag till avgörande i målet Stichting Woonpunt m.fl./kommissionen (C-132/12 P, EU:C:2013:335, punkt 68 och där angiven rättspraxis), tillintetgör nämligen medlemsstaternas avsaknad av utrymme för skönsmässig bedömning den tydliga avsaknaden av ett direkt samband mellan en unionsrättsakt och en enskild. Med andra ord räcker det inte att den som antar den mellanliggande rättsakten för genomförande av unionsrättsakten har ett rent formellt utrymme för skönsmässig bedömning för att en person inte ska anses vara direkt berörd. Inverkan på sökandens rättsliga ställning måste härröra från beslutsfattarens utrymme för skönsmässig bedömning.
- 52 Tribunalen konstaterar inledningsvis att det följer av de bestämmelser som är tillämpliga i förevarande mål, särskilt av artikel 54.1 b i förordning nr 806/2014 och artikel 70.2 i samma förordning, att det var SRB som gjorde den faktiska beräkningen av de enskilda förhandsbidragen och att det också var denna nämnd som fattade det beslut varigenom dessa förhandsbidrag godkändes. Den omständigheten att SRB samarbetar med de nationella resolutionsmyndigheterna påverkar inte denna slutsats (beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 27).
- 53 Endast SRB har nämligen befogenhet att – ”efter samråd med ECB eller de nationella behöriga myndigheterna och i nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna” – beräkna institutens förhandsbidrag (artikel 70.2 i förordning nr 806/2014). Dessutom har de nationella resolutionsmyndigheterna en skyldighet enligt unionsrätten att ta ut nämnda förhandsbidrag, såsom dessa har fastställts i SRB:s beslut (artikel 67.4 i förordning nr 806/2014).
- 54 SRB:s beslut om fastställande av förhandsbidrag i enlighet med artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 är således av slutgiltig karaktär.
- 55 Följaktligen kan det angripna beslutet inte anses utgöra en enbart förberedande åtgärd eller en preliminär åtgärd, eftersom SRB:s ståndpunkt avseende förhandsbidragen i detta beslut slutgiltigt fastställs, efter avslutat förfarande.
- 56 Det ska för det andra påpekas att trots de terminologiska variationerna mellan de olika språkversionerna av artikel 5 i genomförandeförordning 2015/81, förhåller det sig så att SRB – som fattar beslut om fastställande av förhandsbidrag – skickar beslutet till de nationella

resolutionsmyndigheterna, och inte till instituten. De nationella resolutionsmyndigheterna är i själva verket och i enlighet med gällande bestämmelser de enda organ till vilka den som fattat det aktuella beslutet är skyldig att skicka detta beslut och är således, i slutändan, de enheter som beslutet riktas till, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF (beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 28).

- 57 Konstaterandet att de nationella resolutionsmyndigheterna är att betrakta som de enheter som SRB:s beslut riktas till, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, stöds också av den omständigheten att dessa myndigheter – i det system som inrättats genom förordning nr 806/2014 och enligt artikel 67.4 i denna förordning – har till uppgift att samla in de enskilda förhandsbidragen från instituten (beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 29).
- 58 Även om det angripna beslutet således inte är riktat till instituten, är de emellertid personligen och direkt berörda av detta beslut, i den mån de påverkas av det på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till och har direkt inverkan på deras rättsliga ställning och inte lämnar dem till vilka denna åtgärd riktar sig, och som ska genomföra den, något utrymme för skönsmässig bedömning.
- 59 Det angripna beslutet nämner härvidlag vart och ett av instituten vid namn och fastställer institutets individuella förhandsbidrag. Härav följer att instituten, däribland sökanden, är personligen berörda av det angripna beslutet.
- 60 När det gäller villkoret direkt berörd, ska det påpekas att de nationella resolutionsmyndigheterna, som ska genomföra det angripna beslutet, inte har något utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om storleken på de individuella förhandsbidrag som fastställs i detta beslut. De nationella resolutionsmyndigheterna får i synnerhet inte ändra dessa belopp och de är skyldiga att kräva in dem från de berörda instituten.
- 61 Vad vidare gäller den hänvisning som SRB har gjort till överföringsavtalet för att bestrida att sökanden var direkt berörd, ska det påpekas att detta avtal inte avser de nationella resolutionsmyndigheternas inhämtande av förhandsbidrag för 2016 från institutionerna, utan endast överföringen av dessa bidrag till SRF.
- 62 Såsom framgår av bestämmelserna i förordning nr 806/2014 (se skäl 20 och artikel 67.4 i nämnda förordning) och överföringsavtalet (se skäl 7, artikel 1 a och artikel 3 i överföringsavtalet), ska insamlingen av förhandsbidrag ske i enlighet med unionsrätten (det vill säga direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014), medan överföringen av dessa förhandsbidrag till SRF sker med stöd av överföringsavtalet.
- 63 Även om institutens skyldighet att, på de konton som de nationella resolutionsmyndigheterna har angett, frigöra de belopp som de ska betala som förhandsbidrag, förutsätter att nationella rättsakter antas av de nationella resolutionsmyndigheterna, så kvarstår det faktum att dessa institut är direkt berörda av SRB:s beslut varigenom storleken på deras enskilda förhandsbidrag fastställs.
- 64 Av det ovan anförda följer att sökanden är direkt och personligen berörd av det angripna beslutet.
- 65 Vad beträffar SRB:s argument att talan inte kan tas upp till sakprövning på grund av att den är riktad mot den spanska resolutionsmyndighetens rättsakt, vilken är den enda rättsakt som är fogad till talan, och inte mot SRB:s beslut anser tribunalen att talan inte kan vinna bifall på den grunden av följande skäl.

- 66 Sökanden har i ansökan, upprepade gånger och konstant, angett att den rättsakt som sökanden yrkar ska ogiltigförklaras är SRB:s beslut varigenom förhandsbidragen för år 2016 fastställs. Det framgår av ansökan att den spanska resolutionsmyndighetens skrivelse av den 26 april 2016 endast ingetts och omnämnts i dess egenskap av instrument varigenom sökanden fick kännedom om det angripna beslutet.
- 67 Sökanden har dessutom påpekat att denne förgäves begärt att den spanska resolutionsmyndigheten ska lämna ut SRB:s beslut och har angett att SRB inte offentliggjort detta beslut, vilket SRB inte bestrider.
- 68 I motsats till vad SRB har antytt är ansökan således inte tvetydig vad gäller frågan vilken rättsakt som sökanden har begärt ska ogiltigförklaras.
- 69 Med hänsyn till det ovan anförda avslår tribunalen SRB:s invändning om rättegångshinder med yrkande om att tribunalen ska avvisa talan.

Prövning i sak

- 70 Det är lämpligt att först pröva grunden avseende tvingande rätt, i vilken det görs gällande att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts, vilket är en grund som unionsdomstolen enligt fast rättspraxis är skyldig att pröva ex officio (se dom av den 13 december 2013, Ungern/kommissionen, T-240/10, EU:T:2013:645, punkt 70 och där angiven rättspraxis), och i detta sammanhang pröva frågan huruvida väsentliga formföreskrifter iaktogs när det angripna beslutet antogs.
- 71 Som nämnts ovan i punkt 22 anmodade tribunalen, genom en åtgärd för processledning av den 12 mars 2018, SRB att yttra sig angående det angripna beslutets rättsliga existens och om iakttagandet av väsentliga formföreskrifter vid dess antagande.
- 72 I sitt svar av den 27 mars 2018 har SRB hävdats att det angripna beslutet existerar rättsligt. När det gäller väsentliga formföreskrifter anser SRB att de har iakttagits. Förfarandet för antagande av det angripna beslutet har inte medfört någon överträdelse i detta avseende.
- 73 I sina yttranden av den 26 och den 30 juli 2018 har kommissionen och sökanden angett att det angripna beslutet existerar rättsligt och att väsentliga formföreskrifter har iakttagits.
- 74 Det ska erinras om att domstolen har slagit fast att eftersom innehållet och formen utgör en odelbar helhet, är den skriftliga utformningen av rättsakten den nödvändiga manifestationen av den beslutande myndighetens vilja (dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 70, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 38).
- 75 Bestyrkandet av rättsakten har till syfte att trygga rättssäkerheten genom att fastställa den text som har antagits av rättsaktens upphovsman och utgör en väsentlig formföreskrift (dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkterna 75 och 76, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkterna 40 och 41).
- 76 Domstolen har även slagit fast att själva underlåtenheten att bestyrka en rättsakt utgör ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, utan att det är nödvändigt att därutöver fastställa att rättsakten är behäftad med andra felaktigheter eller att avsaknaden av bestyrkande har medfört skada för den som har åberopat felaktigheten (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 42).

- 77 Kontrollen av att formkravet avseende bestyrkande av rättsakter iakttas och, därmed, rättsaktens tillförlitlighet, går före varje annan kontroll, såsom kontrollen av att rättsaktens upphovsman är behörig eller att kollegialitetsprincipen eller skyldigheten att motivera rättsakter har iakttagits (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 46).
- 78 Om unionsdomstolarna vid granskningen av en rättsakt som företetts konstaterar att denna inte har bestyrkts på ett korrekt sätt, ankommer det på dessa att ex officio pröva huruvida en väsentlig formföreskrift har åsidosatts genom att ett korrekt bestyrkande inte har skett och att till följd härav ogiltigförklara den rättsakt som är behäftad med en sådan felaktighet (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 51).
- 79 Det har i detta hänseende liten betydelse att avsaknaden av bestyrkande inte har medfört skada för någon av parterna i tvisten. Bestyrkandet av rättsakter utgör nämligen en väsentlig formföreskrift, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, vilken är av väsentlig betydelse för rättssäkerheten, vars åsidosättande medför att den rättsakt som är ogiltig ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att fastställa att en sådan skada föreligger (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 52; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./kommissionen, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 47).
- 80 I förevarande mål har tribunalen, såsom redan angetts, funnit anledning att vidta vissa åtgärder för processledning och bevisupptagning avseende det angripna beslutet, dess existens och iakttagandet av väsentliga formföreskrifter.
- 81 I förevarande fall har SRB, som svar på det första beslutet, varigenom SRB uppmanades att inge en fullständig kopia av det angripna beslutet i original, inklusive bilagan till detta beslut, den 15 januari 2018, vad avser själva texten i det angripna beslutet, ingett en inskannad handling på två sidor i PDF-format av ett undertecknat pappersdokument, vilket gjorde det möjligt att anta att dessa sidor verkligen utgjorde kopior av originalet, det vill säga kopior av den handling som formellt hade lagts fram för undertecknande och som antogs av SRB i dess verkställande session. SRB har inte företett någon kopia av originalet vad gäller bilagan till det angripna beslutet, utan endast en handling i form av en digital version i PDF-format, som saknar stöddata som kan anses garantera dess äkthet.
- 82 Genom en andra åtgärd för processledning, och därefter i det andra beslutet, begärde tribunalen att SRB skulle förtydliga formatet för bilagan vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet, och, för det fall att denna bilaga ingetts i digital form, förklara och tillhandahålla alla nödvändiga tekniska uppgifter för att bevisa att PDF-versionen av digitala data som ingetts till tribunalen motsvarar det som faktiskt hade angetts när beslutet undertecknades och antogs av SRB i verkställande session, vid dess sammanträde den 15 april 2016. Tribunalen begärde även att SRB skulle yttra sig angående frågan om det angripna beslutets rättsliga existens och om iakttagandet av väsentliga formföreskrifter.
- 83 I sitt svar av den 2 mars 2018, avseende den andra åtgärden för processledning och det andra beslutet, har SRB för första gången gjort gällande att det angripna beslutet inte antogs vid ett möte mellan dess ledamöter i verkställande session, utan efter ett elektroniskt förfarande och i elektronisk form, i enlighet med artikel 7.5 i förfarandereglererna – enligt vilken varje kommunikation vad avser samtliga handlingar som är relevanta för denna verkställande session i princip ska ske elektroniskt och i enlighet med bestämmelserna om sekretess i artikel 15 i förfarandereglererna – och i artikel 9 i förfarandereglererna.
- 84 Vad gäller förfarandet för antagande av det angripna beslutet ska det särskilt påpekas att det framgår av handlingarna i målet att det formella godkännandet av förhandsbidragen för år 2016 hade begärts inför SRB:s verkställande session den 15 april 2016 klockan 12.00 och att detta skedde genom ett e-postmeddelande av den 13 april 2016 klockan 17.41 som avsändes till ledamöterna i den verkställande sessionen och som innehöll tre bifogade handlingar, däribland en handling i PDF-format med rubriken "Memorandum2_Final results.pdf".

- 85 I ett e-postmeddelande av den 15 april 2016, som skickades klockan 19.04, angav SRB att ett fel hade begåtts vid beräkningen av förhandsbidragen och angav att en ändring skulle meddelas genom en handling med rubriken "Memorandum 2".
- 86 Genom ett e-postmeddelande av den 15 april 2016, som avsändes klockan 20.06, sändes den angivna handlingen i formatet XLSX, under namnet "Final results15042016.xlsx".
- 87 Slutligen har SRB vid förhandlingen hävdats att instrumentet för det angripna beslutet hade undertecknats elektroniskt av SRB:s ordförande.
- 88 Tribunalen konstaterar emellertid att SRB långt ifrån framfört bevis eller ens omnämnt bevis för ett sådant påstående, som i princip består i att inge det digitala instrumentet och bekräftelsen om elektronisk signatur vars äkthet garanteras. SRB har i stället lämnat uppgifter som i själva verket motsäger detta påstående.
- 89 Vad gäller det angripna beslutets lydelse har SRB ingett ett PDF-dokument som på sista sidan innehåller något som framstår som en handskriven underskrift som förefaller ha anbringats som en "inklippt" bildfil och som saknar bekräftelse om elektronisk signatur.
- 90 Vad gäller bilagan till det angripna beslutet, vilken innehåller beloppen för förhandsbidragen och som därigenom utgör en viktig del av beslutet, ska det påpekas att inte heller den innehåller någon elektronisk signatur, trots att den inte på något sätt kan anses vara oupplösligt förbunden med det angripna beslutet.
- 91 För att styrka att bilagan till det angripna beslutet är äkta har SRB, som svar på det andra beslutet, ingett en handling i TXT-format i syfte att styrka att hashvärdet (hash value) för denna bilaga är detsamma som hashvärdet för den handling i SLSX-format som hade bifogats e-postmeddelandet av den 15 april 2016, som skickades klockan 20.06.
- 92 Tribunalen vill dock påpeka att SRB, för att visa att bilagan till det angripna beslutet hade varit föremål för elektronisk signatur, såsom SRB påstår (se punkt 87 ovan), borde ha gett in ett certifikat för elektronisk signatur som var knutet till denna bilaga och inte ett TXT-dokument som innehåller ett hashvärde. Den omständigheten att ett sådant TXT-dokument ingetts tyder på att SRB inte innehade ett certifikat för elektronisk signatur och att bilagan till det angripna beslutet således, tvärtom vad SRB påstått, inte varit föremål för elektronisk signatur.
- 93 Dessutom är den av SRB ingivna handlingen i TXT-format inte på ett objektivt och oupplösligt sätt knuten till den aktuella bilagan.
- 94 Slutligen ska det för fullständighetens skull påpekas att det begärda bestyrkandet i vilket fall som helst inte är det som rör det förslag som översändes för godkännande genom e-postmeddelande av den 15 april 2016, vilket skickades klockan 20.06, utan bestyrkandet av det instrument som anses ha upprättats efter detta godkännande. Det är nämligen först efter godkännandet som instrumentet upprättats och bestyrkts genom underskrift.
- 95 Av det ovan anförda följer att kravet på att det angripna beslutet ska bestyrkas inte är uppfyllt.
- 96 Utöver dessa konstateranden angående underlåtenheten att bestyrka det angripna beslutet, vilken i sig, enligt den rättspraxis som tribunalen har erinrat om i punkterna 76–79 ovan, innebär att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, finner tribunalen det lämpligt att göra vissa överväganden vad särskilt avser förfarandet för att anta det angripna beslutet.

- 97 Sålös angetts i punkt 84 ovan, inleddes det skriftliga förfarandet för att anta det angripna beslutet genom ett e-postmeddelande av den 13 april 2016, som skickades klockan 17.41, i vilket det angavs att ledamöterna i SRB:s verkställande session hade en frist till den 15 april 2016 klockan 12.00 för att godkänna förslaget till beslut, det vill säga en frist på mindre än två arbetsdagar, trots att den frist som föreskrivs i artikel 9.2 i förfarandereglerna ”normalt sett är minst fem arbetsdagar”. Tvärtemot vad som föreskrivs i förfarandereglerna anges i e-postmeddelandet av den 13 april 2016 inga skäl för att förlänga fristen. I meddelandet omnämns inte heller artikel 9.2 i förfarandereglerna
- 98 För övrigt och för fullständighetens skull ska det påpekas att SRB inte visat att det var angeläget att fatta ett beslut den 15 april 2016 snarare än den 20 april 2016, vilket är det datum som skulle ha säkerställt att förfarandereglerna iakttogs. I detta avseende ska det påpekas att den 15 april 2016 inte är det datum som föreskrivs i regelverket. Denna tidigareläggning av fristen för att anta beslutet utgör ett första förfarandefel.
- 99 Dessutom föreskrivs det i artikel 9.1 i förfarandereglerna att beslut kan fattas genom ett skriftligt förfarande, om inte minst två ledamöter i den verkställande sessionen anför invändningar inom 48 timmar från det att det skriftliga förfarandet har inletts.
- 100 Det framgår härvidlag att SRB även åsidosatt förfarandereglerna, eftersom den tidsgräns som fastställts för det skriftliga förfarandet var sex timmar kortare än de 48 timmar som gäller för att framställa en invändning mot det skriftliga förfarandet. Det fanns emellertid ingenting som, för det fall det krävdes att beslutet skulle antas den 15 april 2016, hindrade att svarsfristen skulle fastställas till klockan 18.00 denna dag. Detta utgör ett andra fel i förfarandet.
- 101 SRB kan inte med fog motivera dessa överträdelser av förfarandereglerna med den omständigheten att ledamöterna i den verkställande sessionen inte framställt några invändningar. Det är tillräckligt att konstatera dels att SRB är skyldig att tillämpa den lagstiftning som reglerar dess beslutsförfarande, vilken just föreskriver en möjlighet att förkorta fristerna, förutsatt att vissa regler iakttas, dels att den påstådda avsaknaden av invändningar inte på något sätt gör att det åsidosättande som förekommit redan från början, när SRB fastställde en tidsfrist som strider mot gällande regler, inte ska anses föreligga.
- 102 Det ska vidare påpekas att i e-postmeddelandet av den 13 april 2016 anmodades ledamöterna i SRB:s verkställande session att översända sitt formella godkännande till SRB:s funktionsbrevlåda genom ett e-postmeddelande, men att detta inte producerar ett e-postmeddelande om godkännande. Den enda omständighet som kan liknas vid ett godkännande är SRB:s påstående, i e-postmeddelandet av den 15 april 2016, vilket skickades klockan 19.04, att ett sådant godkännande lämnats.
- 103 I detta e-postmeddelande från fredagen den 15 april 2016, som avsändes klockan 19.04, och som åtminstone till att börja med inte var adresserat till samtliga ledamöter i den verkställande sessionen (A, som är ledamot i SRB:s verkställande session, fanns inte med bland mottagarna, och tillsändes meddelandet först 21 minuter senare), hade SRB dessutom begått ett misstag i beräkningen av förhandsbidragen. Det angavs att en ändrad version av ”memorandum 2” skulle avsändas genom ett separat e-postmeddelande. I e-postmeddelandet från klockan 19.04 tillades att, utan att någon tidsfrist för en eventuell reaktion angavs, om inte ledamöterna i SRB:s verkställande session framförde några invändningar, så skulle det anses att deras redan lämnade godkännande även gällde för de ändrade beloppen för förhandsbidragen. SRB inledde därigenom ett förfarande för antagande genom underlåtenhet att göra invändningar, vilket är ett förfarande som visserligen inte är främmande enligt bestämmelserna i förfarandereglerna, men som emellertid i det konkreta fallet inletts på ett felaktigt sätt, särskilt med hänsyn till att det saknas en tidsfrist för att anta beslutet. Detta utgör, utöver de två oegentligheter som redan har angetts ovan i punkterna 97–100, ett tredje förfarandefel.

- 104 Det ska vidare påpekas att SRB samma dag, klockan 20.06, avsånde ett separat e-postmeddelandet. Detta meddelande hade som bilaga ett XLSX-dokument, med rubriken "Final results15042016.xlsx". Inte heller detta e-postmeddelande avsändes till A. Sistnämnda omständighet utgör ett fjärde förfarandefel.
- 105 Den omständigheten att det angripna beslutet antogs den 15 april 2016, trots att ingen tidsfrist anges i e-postmeddelande av den 15 april 2016 som avsändes klockan 19.04, visar dessutom att konsensus uppnåtts denna dag, logiskt sett före midnatt. SRB hade visserligen i sitt e-postmeddelande av den 13 april 2016 (som bifogades e-postmeddelandet av den 15 april 2016, som skickades klockan 19.04) uttryckt avsikten att anta beslutet den 15 april 2016. Även om det antas att denna information var tillräcklig för att visa att invändningar måste framställas före midnatt den 15 april 2016 för att kunna beaktas, kvarstår det faktum att ett förfarande för godkännande genom konsensus i förevarande fall har inletts på fredagen klockan 19.04 för att avslutas samma dag vid midnatt. Dessa omständigheter förvärrar verkningarna av det tredje förfarandefel som konstaterats i punkt 103 ovan.
- 106 Det är än mindre styrkt att detta konsensusförfarande var korrekt, eftersom SRB, utöver den omständigheten att det inte hade sänts något e-postmeddelande till A klockan 20.06 (se punkt 104 ovan), vilket i sig innebär ett förfarandefel, inte bevisat att övriga ledamöter i dess verkställande session fått kännedom om att detta e-postmeddelande skickats klockan 20.06 (och inte heller e-postmeddelandet klockan 19.04) eller dess innehåll. SRB har inkommit med vissa kontrolluppgifter som syftar till att visa att meddelandena från klockan 19.04 och klockan 20.06 hade anlånt till mottagarnas e-postbrevlådor. Denna kontroll som utförs genom stickprov omfattar inte samtliga ledamöter i SRB:s verkställande session. Den bevisar inte heller på något sätt att ledamöterna i SRB:s verkställande session rent faktiskt fick kännedom om dessa e-postmeddelanden före midnatt samma kväll.
- 107 Med hänsyn till vad som kännetecknar ett konsensusförfarande, som består i att betrakta avsaknaden av invändningar som ett godkännande, måste ett sådant förfarande nödvändigtvis och åtminstone visa att det före antagandet av beslutet fastställts att de personer som deltar i förfarandet för godkännande genom konsensus har fått kännedom om detta förfarande och har kunnat granska det förslag som ska godkännas. I förevarande fall antogs det angripna beslutet senast vid midnatt den 15 april 2016, vilket framgår både av omständigheter som anges i detsamma och den omständigheten att det översänts till de nationella resolutionsmyndigheterna samma dag (se punkt 13 ovan). SRB har dock inte styrkt att ledamöterna i SRB:s verkställande session redan före midnatt denna dag kunnat ta del av det ändrade förslaget till beslut, eller fått reda på att de e-postmeddelanden som avsänts klockan 19.04 och klockan 20.06 existerade.
- 108 Det ska dessutom påpekas att medan bilagan till det angripna beslutet som föreslogs för godkännande den 13 april 2016 var en digital handling i PDF-format (se punkterna 84 och 97 ovan), var den bilaga som föreslogs för godkännande på kvällen den 15 april 2016 en digital handling i XLSX-format (se punkterna 86 och 104 ovan).
- 109 Det ska således påpekas att om det angivna felet inte förekommit i de e-postmeddelandena som avsändes den 15 april 2016 på kvällen (se punkt 85 ovan), så vore det en digital handling i PDF-format som hade antagits, såsom den bifogats det första angripna beslutet, och inte en XLSX-fil.
- 110 Tribunalen måste, vad avser denna skillnad, konstatera att SRB, trots att SRB är skyldig att se till att de handlingar som presenteras för godkännande och sedan antas är enhetliga och sammanhängande, varierat handlingarnas elektroniska format. Denna otydlighet ger upphov till konsekvenser som går längre än vad som kan anses som en ren procedurfråga, eftersom de uppgifter som lämnats via PDF-fil inte ger någon detaljerad beskrivning av de kalkylceller som förekommer i en XLSX-fil och att en sådan PDF-fil, i motsats till en XLSX-fil, åtminstone i förevarande fall innehåller avrundade värden. Vad gäller den enda justeringsfaktorn i förhållande till riskprofil som förekommer i det angripna beslutet, det vill säga riskprofilen på EU-nivå, framgår det av uppgifterna i SRB:s svar att det värde

som anges i det angripna beslutet, vilket framkommit som ett svar på tribunalens första beslut, närmare bestämt i en PDF-fil, inte är det exakta värde som förekommer XLSX-filen – vilket innehåller fjorton decimaler – utan ett värde som avrundats till två decimaler, vilket innebär att detta värde inte kan användas för att kontrollera beräkningen av förhandsbidraget.

- 111 Av det ovan anförda framgår att förfarandet för antagande av det angripna beslutet – utöver att det angripna beslutet, såsom framgår av punkt 95 ovan, inte har bekräftats, vilket innebär att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras – har genomförts på ett sätt som uppenbart strider mot de processuella krav som gäller för hur ledamöterna i SRB:s verkställande session kan godkänna ett sådant beslut.
- 112 Det ska i detta hänseende påpekas att den omständigheten att fysiska eller juridiska personer inte kan åberopa ett åsidosättande av regler som inte är avsedda att skydda enskilda, utan har till syfte att organisera det interna arbetet för att iakttä god förvaltning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, punkterna 49 och 50), emellertid inte innebär att en enskild någonsin med framgång kan åberopa ett åsidosättande av en bestämmelse som reglerar den beslutsprocess som leder fram till att en unionsrättsakt antas. Bland de bestämmelser som reglerar interna förfaranden vid en institution ska det nämligen göras åtskillnad mellan två typer av bestämmelser, nämligen å ena sidan bestämmelser vars åsidosättande inte kan åberopas av fysiska och juridiska personer, eftersom de endast gäller institutionens interna funktion som inte kan påverka dessa personers rättsliga ställning, och å andra sidan bestämmelser vars åsidosättande tvärtom kan åberopas, eftersom de skapar rättigheter för dessa personer och medför att rättssäkerhetsprincipen måste upprätthållas (dom av den 17 februari 2011, Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods/rådet, T-122/09, ej publicerad, EU:T:2011:46, punkt 103).
- 113 I förevarande fall visar en analys av hur det angripna beslutet antagits att ett betydande antal bestämmelser rörande det elektroniska skriftliga förfarandet för antagande av beslut har åsidosatts. Även om det inte uttryckligen föreskrivs i artikel 9 i förfarandereglererna är det självklart att varje skriftligt förfarande med nödvändighet innebär att ett förslag till beslut översänds till samtliga ledamöter i det beslutande organ som berörs av detta förfarande. Vad gäller ett förfarande för antagande av beslut genom konsensus, såsom i förevarande fall (se punkterna 103–107 ovan), framgår det särskilt att ett beslut inte får antas om det inte åtminstone har fastställts att samtliga ledamöter i förväg haft möjlighet att ta del av förslaget till beslut. Detta förfarande kräver slutligen att det anges en tidsfrist som gör det möjligt för ledamöterna i detta organ att ta ställning till förslaget.
- 114 Dessa förfaranderegler, som syftar till att säkerställa iakttagandet av de väsentliga formföreskrifter som ingår som en nödvändig del i alla elektroniskt skriftliga förfaranden och i varje förfarande för antagande genom konsensus, har dock åsidosatts i förevarande fall. Dessa åsidosättanden har en direkt inverkan på rättssäkerheten, eftersom de utmynnat i antagande av ett beslut för vilket det inte har styrkts att det godkänts av det behöriga organet eller ens att samtliga ledamöter i organet tidigare fått kännedom om beslutet.
- 115 Underlåtenhet att iakttä förfaranderegler av detta slag som är nödvändiga för att säkerställa att det föreligger ett samtycke utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter som unionsdomstolen kan pröva ex officio (dom av den 24 juni 2015, Spanien/kommissionen, C-263/13 P, EU:C:2015:415, punkt 56, och dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 116).
- 116 Mot bakgrund av vad som ovan anförts gällande att väsentliga formföreskrifter åsidosatts när det angripna beslutet och dess bilaga antogs, ska detta beslut ogiltigförklaras i den del det avser sökanden.

Rättegångskostnader

- 117 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden inte har framställt något yrkande om rättegångskostnader och SRB har tappat målet, ska vardera parten bära sin rättegångskostnad.
- 118 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska kommissionen bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

följande:

- 1) **Det beslut som fattats av Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) i verkställande session den 15 april 2016 angående förhandsbidrag för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2016/06) ogiltigförklaras i den del det rör Banco Cooperativo Español, SA.**
- 2) **Banco Cooperativo Español och SRB ska bära sina rättegångskostnader.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 november 2019.

Underskrifter